

SLOVENSKI NAROD.

"Slovenski Narod" velja po pošti:

za Avstro-Ogrsko:	za Nemčijo:
celo leto skupaj naprej . . . . K 36—	celo leto naprej . . . . K 40—
pol leta 18	za Ameriko in vse druge dežele: 9—
četr leta . . . . 9—	celo leto naprej . . . . K 48—
na mesec . . . . 3—	

Vprašanjem glede inserov se naj priloži za odgovor: dopisnica ali znakma.
Sopračnictvo (spodaj), dvorišče levo, Knaličeva ulica št. 5, telefon št. 85.

Insercijski rok dan svetovne insočne nedelje in praznine.

Insercijski rok dan svetovne insočne nedelje in praznine:
54 mm širok prostor: enkrat po 12 vin., dvanajst po 11 vin., trikrat po 10 vin.
Postano (enak prostor) 33 vin., oseba in zahvale (enak prostor) 29 vin.
Pri večjih insercijskih na dogovoru.

Novi naročniški način podlejje razvršča redosled po naknadni. Torej
Na samo pismene naročote brez poslovne deserte se ne moreno nizkorazvrščati.
"Narodna Hukurica" telefon št. 85.

"Slovenski Narod" velja v Ljubljani

dostavljen na dom ali če se hodi ponj s

celo leto naprej	četr leta	8—
pol leta . . . . 16—	na mesec	270

Posamezna številka velja 14 vinarjev

Doprni način se frankirajo. Rokopisi se ne vratajo.

Sopračnictvo: Knaličeva ulica št. 5, v I. nadstr. levo, telefon št. 34

Politično pismo Iz Zagrebu.

I. Zagreb, 8. januarja.

Zadnje dni je preživel hrvatsko-srbska koalicija dočasno osto krizo in podban dr. Kriškovič je celo podal demisijo. To je tisti podban, o katerem sem v svojem zadnjem pismu dejal, kako je človek slabe hrbitnice in kako se trese na vsak mig z Dunajom in z Peščo. Izvrševalni odbor koalicije se je posvetoval nekaj dni, da reši krizo. Ta posvetovanja in ta kriza so nastali po povratku bana Mihaloviča z Dunaja, kjer se je mudil na Božič. Medtem je veste o demisiji podbana dr. Kriškoviča dementirana, kar pomeni, da je kriza poravnana in da podban ostane.

O krizi in o njenih vzrokih se govorji marsikaj. Eni pravijo, da se s podbanom ne da izhajati niti politično, niti administrativno, drugi pravijo, da je dr. Kriškovič preveč izrazita individualnost in da ne morda slušati le zapovedi drugih ter biti le podrejen uradnik. Prav imajo i prvi i drugi. Res je, da je podban individualist, toda le na Hrvatskem napram nižjim od sebe ali napram enakim, napram Pešči in Dunaju na večik altruist. To smo občutili opetovanje v zadnjem času.

Cesa so se tikala druga posvetovanja koalicije? Poročalo se je, da se je razpravljalo o postopanju v avstro-ogrskih delegacijah v zvezi s splošno politiko na jugu monarhije, zajedno pa tudi o novih težkih kršenjih hrvatsko-ogrskih nagodb in o veliki materijalni škodi, ki je iz tega nastala za Hrvatsko. Neki list je objavil, da se hoče z Dunaja in iz Pešča vplivati na koalicijo, da dejavira jugoslovansko dekolonialno ter zanika načelo samoodločbe narodov. Glasilo koalicije je to vest formalno dementiral. Toda nesumnivo je, da stvar v tem oziru ni popolnoma jasna. Gleda tega vprašanja se nahaja v krizi cela hrvatska politika, v kolikor je ta politika (in to je načelo meiri) vezana na hrvatsko - srbsko koalicijo. Koalicija se je imela v tem vnaprejanju izjaviti že, ko je vladal na Ogrskem Esterhazyev kabinet. Takrat je bil trenutek ugoden. Koalicija se ni izjavila. Njen politični program gleda narodnega ujedinjenja je ostal v nagnedbenih mejah, nevpoštevajoč nove prilike ki jih je ustvarila svetovna vojna. Koalicija je ostala strogo nagodbena stranka. Ta politika nagodbene okvirja je med narodom do skrajnosti nepopularna. Koalicija si je ohranila popularnost edino s svojim stremljenjem obvarovali Hrvatsko persekuco, v čemer so jo v ostalem ogrskem vlade rade podpirale, ker so vedele, da si s tem ustvarjajo važno politično hitropeko na Hrvatskem. Politiki, o katerih misli ogrska vlada, da jih je rešila preganjanja, niso sposobni, da pridejo s tako vladjo v resen konflikt in da dajo narodnim zahtevam potrebne sile. Od tod izvira vsa slabost današnje guvernementalne politike Hrvatske napram Ogrski. Kdor opazuje, s kakšno impertinenco so ogrske vlade skozi tri leta vojne izigravale samostojnost Hrvatske in teptale avtonomne pravice, takor n. pr. v vprašaju izjemnih ukrepov za službo vojne, ko je ogrski ministrski predsednik imenoval za Hrvatsko policijske komisije, kake je vse gospodarsko in trgov. življenje potom takozvanih central postalo odvisno od Pešča, kako so nadalje v najnovjem času vojni davki iz Hrvatske s privoljenjem koalicije določeni samo za vojne svrhe, ne da bi Hrvatska dobila od tega le vihar, akoravno trpi na milijone škode, temu bo jasno, kako daleč je prišla do sedanja politika. Vprašanje je, je-fi bilo po spremembri razmer v monarhiji, po spremembri na prestolu in potem, ko je zastopila takozvana demokratska era, potreben, da koalicija nadaljuje svojo nepolitično politiko in je-fi trpi Hrvatska res manj škode od te politike, nego bi jo trpela od nasprotne. Večina narodnih ljudi meni, da je bilo treba načraviti dosedanje politiki konec. Trdi se, da bi bili potem prišli frankovci s perzekucijami itd. Toda oranje persekuco.

je vidno otopelo in frankovska politika bi bila skraširala, ker je v narodu zasovačena. Eno je gotovo: Vsi čutimo vedno bolj, da tako ne more ostati. V narodnih krogih, ki so pristaši jedinstva s Srbi in Slovenci, se pričenja pojavitati vedno večje nezadovoljstvo. To nezadovoljstvo se je pokazalo pri volitvah v Varaždinu, ko je okrog 180 odličnih volilcev izjavilo, da ne bodo glasovali za koalicističkega kandidata drža Živka Bertila (ki je med vojno mnogo trpel in ju bil kruto pregman) radi doseganja politike koalicije. V Zagrebu je pričel izhajati »Glas S. H. S.«, v Osijeku »Jug«, dva značilna pojava. Narodni elementi so se začeli zbirati izven koalicije, prepričajoč ji, da sedi na guvernementalnih mestih. Njena je stvar, ali se bo mogla in hotela rešiti iz te politične krize cela ali morda samo en d. Javno pa je, da niti koalicija, niti katerekoli druga stranka na Hrvatskem ne na domači, ne na zunanjem pritisk ne bo mogla preprečiti, da Hrvatska v sedanjih usodnih dneh jedinstveno nastopi z zahtevo po svobodi in ujedinjenju celega našega naroda in za odreševanje poniznega stanja, v katerem se nahaja, očarav živi v hrvatskih zvezih s preko-ravskimi brati. Hrvatska se danes dobro zaveda, da jo eni Dunaju in v Pešči boj potrebujejo, nego ora nje in da je sedaj vrsta na dunajski in budimpeštaški gospodi, da dokaže, da je razumela moči čas in interes monarhije; minočemo več živetjod drobtin z bogate mize.

V tem prenjenju si je narod na Hrvatskem poročoma edin. V tem pravcu se razvijajo sedaj odnosili in bilo bi slab ter usodno, ako bi se re razvili. Temu polečaju poročoma odgovarja, ako se vršijo resni poskus koncentrirati vse narodne stranke in ustvariti jedinstven narodni organ, kakor se je to zgodilo pri Čehih in kakor se pripravila pri Slovencih. Težkoče so tri načini, zlasti ker moramo vpraševati neurejene politične razmere v Bosni. Politični krog mislijo, da bi mora to organizacijsko akcijo izvesti Starčevičeva stranka, ki kot edina hrvatska stranka stoji v zveri s političnimi krogi tudi izven Banovine, očitno z omimi v Istri, Dalmaciji in v Bosni. Toljivo je, da se tudi mlado duhovništvo in zlasti bosenski franjeveci pridružujejo narodni politiki in prav energično po bijajo strunene vrline, ki hočejo, da se v Zagrebu izvrši nova Stadlerija.

Tudi nisanje hrvatskih listov je krenilo zadnje dni v pravci koncentracije narodnih sil. Posebno pažnjo je vzbudil članek »Agramer Tagblatta«. Upajmo, da se bo načrti tudi izvršili in da se bo Hrvatska rešila nedostoinje ji vloga, ki jo je dosedal igrala.

Govorilo se je zadnje dni tudi to, da je baron Vladimir Nikolič-Podrinjski rezigniral na neko važno mesto v koaliciji. Temu bi se ne čuti, kaži baron Nikolič je skozi in skozi dušnički človek, ki je svojčas igral važno vlogo pri umrečevanju politike reške solucije.

Vse te vesti o krizah so — kakor sem dejal — simptoni krize hrvatske politike. Toda simptomi, iz katerih frankovske in podobne struje ne bodo mogle imeti nobene koristi. Zato bo skrbel ves narod. O tem so si frankovci najbrž tudi sami na jasnom. Kakor tudi o tem, da vsi narodni krogi s hladnim prezirom prehajajo na dnevni red, preko frankovskih poskusov se približati narodnim ljudem, ki naj bi jih s kakšnim kompromisom zopet rehabilitirali.

Shod poslanca drja Ravnhanja
se vrši
v nedeljo 13. t. m. ob 10. dopoldne
v Mestnem domu.

Poštanec Stanek o mirovnih pogajanjih.

H Praga, 7. januarja.

Medtem, ko je cenzura manifest češkin poslanec o stališču češkega naroda napram mirovnim pogajanjem v celoti obsegu zabranila, je pripustila objavo pozdravnega govora predsednika Češkega Svaza poslanca Staneka. Ta govor vsebuje mnogo temeljnih misli, ki ne veljajo le za češki narod, več ravnotako gotovo tudi za jugoslovanski narod, ki se nahaja v boju za svojo svobodo v tem zvezništvu z narodom češkim.

Prijatelji, je pravil poslanec Stanek, nas narod ni nikdar gradil svoje eksistence na kratek nasilju, vedno je bil prepričan, »da more rasti v civilizaciji in kulturi le, ako širi izobrazbo, občaško enakovpravnost in svojo gospodarsko izdatnost. Ko slišimo sedaj prve glasove o miru, ni gotovo med nam niko, ki bi iz dne svoje duše ne želel, da bi bil ta mir čim preje dosegzen, da bi bilo že enkrat konec nezaslišnemu morenju najboljših sinov vseh kulturnih narodov, da bi se posušili potoki ljudske krvi in bile postavljene meje neskončnemu umiranju milijonov na frontah in doma, da bi bilo ustavljeno brezprimerno pustošenje najdragocenjejših pridobitev ljudstva.«

Naš narod ne zahteva za sebe nič drugega, nego to, kar zahteva in kar s svojo krvjo brani vsak drugi izobraženi, zavedni in kulturni narod sveta: združenje s svojimi brati v samostojnem političnem, gospodarskem in kulturnem življenju v samostojni narodni državi. Kar ni zločin za druge, ne more biti zločin za nas. In če drugi zahtevajo rešenja, priznanja in upoštevanja tam, kjer žrtvujejo življenje in imetje za svojo narodno samostojnost, se ne sme in ne more odrekati enaka čast tudi vsem tistim, ki, žrtvujejo vse, streme za istim velikim narodnim idealom našim.

Naš cilj je jasen, je pravilen in je priroden. Zgodovina našega naroda in moderni razvoj sveta sta ga postavila. Naš narod hoče živeti v svoji državi svoboden in neodvisen in ujedinen. V lastni demokratični državi prosti vseh privilegijev, razvjetajoči se v sodelovanju vsega sveta, prebivalstva na temeljih enake pravice za vse. Za tako državo stremi danes zastopništvo našega naroda, in za to posvečeni cilj ujedinjenega našega naroda hočemo storiti vse, kar je v naši moči. Tam, kjer ideja samoodločbe narodov gre zmagoval po celem svetu, trdno verujemo, da l mi zmagamo v svojem interesu, v interesu miru, v interesu svetovne demokracije in v interesu vsega človeštva.

V burnih dneh leta 1848. se je dne 31. maja na historičnih prahskih tleh vršil pomemljivi shod vseh Slovanov in ta shod je že takrat poudaril pravico vseh narodov do svobodnega razvoja in vsemu Slovanstvu zaklical, da je potreben solidarni nastop. Ta resnica velja tudi danes. Kakor takrat, tako se je tudi sedaj uresničilo skupno postopanje in z radostjo srečno ugotoviti, da se od zgodovinskega 30. maja skupno borimo za skupno veliko idejo osvobajenja zatiranih narodov. Takrat, leta 1848., je na slovenskem shodu veliki Pavel Josip Safárik izpregorovil te - le besede: »Dragi bratje! Iz suženjstva ni pota k svobodi brez boja. Ali zmagata v svobodno narodno življenje, ali častna smrt in po smrti slava.« Te besede slovenskega buditelja nam bodo voditelji ce vse vodočnosti.

Porabjanje v Brestu Litovskem.

Centralne države odklanajo ruske predloge ter zahtevajo separatni mir.

Dunaj, 10. januarja. (Kor. urad.) Iz Bresta Litovskega poročajo 9. t. m.: Pri plenarni seji so bili navzoči poleg delegatov centralnih držav tudi zastopniki vlade ljudske komisarjev z ljudskim komisarjem za zunanje zadeve g. Trockem na čelu in delegati ukrajinske republike pod vodstvom tajnika za trgovino in industrijo g. Holubovičem.

Sejo je otvoril ob 11. dopoldne poleg oblaščenec Turčije veliki vezir Talat-paša, nakar je prevzel državni tajnik dr. von Kühlmann predsedstvo. Državni tajnik je na to nagovoril zborovalce ter podal kratek pregled predogovarine in dosedanja poteka pogajanih. Nato je nadaljeval državni tajnik: Prva naloga našega zborovanja bi bila, da zoper pričnemo s pogajanjem na oni točki, kjer so se nahajala pred pričetkom božične pavze. Ruska delegacija pa je general Hoffmann v brzovajki, ki jo je podpisal g. Joffe, sporočila tole: Vlada ruske republike smatra za potrebitno, da se nadaljnja pogajanja glede miru vrši na neutralnih tleh ter predlagata, da naj se pogajanja preloži v Stockholm. Ruska delegacija je tudi v nadaljnji brzovajki dala spoznati željo, da naj se kraj pogajani preloži v neutralno inozemstvo. Nočem se podrobneje baviti z vročki, ki so delegatom znani že iz izvajanj na drugem mestu, zato je nemogoče, da bi se vršila pogajanja na kakem drugem kraju kakor v Brestu Litovskem. Hočem pa že sedaj naglašati, da je četverozvezda trdno in neomajno odločena, da ne nadaljuje sedaj tu pričetnih pogajanj.

